

## ת"פ 32607/05 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד חאלד עדיסאן-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20-05-32607 מדינת ישראל נ' עדיסאן

בפני כבוד השופטת, סגנית נשיא ענთ חולתה  
בעניין: המאשימה מדינת ישראל-פמ"ד  
ע"י ב"כ עו"ד שירן מcharg'נה  
נגד  
הנאשם חאלד עדיסאן-בעצמו  
ע"י ב"כ עו"ד אלעד אחולאי ממשרד עו"ד נתלי אוטן

### זכור דין

### רקע:

1. بتاريخ 18.11.2021 הנאשם הורשע על-פי הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוקן בעבירה של **ריבוי נישואין**, לפי סעיף 176 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, הנאשם הינו אזרח ישראלי ונשי לסומיה עדיסאן (להלן: "סומיה") מהה-11 שנים.

במועד שאין ידוע למאשימה במדוק, הכיר הנאשם את סואה אלנעامي (להלן: "סואה").

ביום 10.04.2017 נישאו הנאשם וסואה בהתאם לדין השער, וזאת על אף שהנאשם היה נשוי באותה עת לסומיה. במסגרת חוזה הנישואים, נערך הסכם בין הצדדים כנהוג. לאחר האמור, ביום 30.04.2017, אישר בית הדין השער את הנישואין.

3. בהתאם להסדר הטיעון, הצדדים יטענו לעונש בגין חופשי והדין נדחה על מנת לאפשר להגנה לבסוף מסמכים ולבווא בהידברות עם המאשימה.

### ראיות לעונש:

4. **מטעם המאשימה:** הוגש גילוון רישום פלילי - **ת/1**. לנאשם הרשעות קודמות בעבירות אלימות וסמים והוא ריצה מאסר בעברו.

**מטעם ההגנה:** הוגש תרגום של תעודה גירושין מבית הדין השער - **ג/1**; מסמכים רפואיים של סומיה עדיסאן -

**ג/2;** מסמכים רפואיים של הנאשם-**ג/3;** מסמך מהוצאה לפועל מאוגוסט 2021-**ג/4;** מסמכים רפואיים של גב' סואה אלנעאמי - **ג/5.**

**טענות הצדדים לעונש:**

5. **המאשימה** הגישה טיעונית בכתב, לצד פסיקה. המאשימה עמדה על הערכיהם המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, בהם פגיעה בכבוד האדם ובמעמד האישה, פגעה בסדר הציבורי ופגיעה בריבונות של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית המקדמת שוויון בין המינים. הודges, כי החוק רואה במוסד נישואין מונוגמי את אחד מיסודות הסדר הציבורי במדינת ישראל וכי מדובר בערך מוסרי חברתי שאין לפגוע בו. התופעה של ריבוי נישואין חותרת תחת יסודות הסדר החברתי התקין.

המאשימה הפנה לאסמכאות מן הפסיקה בהן עמדו בתיה המשפט על חומרת העבירה. בין היתר הפנה לפסק הדין בע"פ (ת"א) 71388/06 **סלימאן נ' פרקליטות מחוז מרכז**; ע"פ 77/77 **כהן נ' מדינת ישראל**, פד"י ל"ב(1), ע"פ 4085/91 **шибלי נ' מדינת ישראל**. נטען כי עונשה של 5 שנות מאסר לצד עבירה זו, נתן ביטוי לסלידה המוסרית של החוק מקמן התופעה.

באשר לנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, נטען כי העבירה בה הואשם הנאשם כלל תכנון מקדים, כי חלקו היחסי של הנאשם בעבירה הוא משמעוני בלבד, הנאשם היה יכול להבין את משמעות מעשיו ואת הפסול בהם. עוד נטען כי הנאשם לא נתן הסבר מניח את הדעת לגבי הנסיבות שהביאו אותו לבצע את העבירה. המאשימה מצטטת מהודעתה הנאשם במשטרה, לפיה החלתו הייתה על רקע העובדה שהוא ואשתו הראשונה לא הביאו ילדים במשך כ-10 שנים. המאשימה סבורה כי לא מדובר בנסיבות היכולות להצדיק את העבירה.

המאשימה סבורה, כי נזקיה הפטונציאליים של העבירה רבים ובהקשר זה ביקשה להפנות לדוח מסכם של הוצאות הבינמשרדית להתמודדות עם השלוות השילוקיות של הפליגמיה, מאי 2018. כמו כן, טענה כי הנאשם פגע במעמדה של אשתו הראשונה, עת נשא אישנה נוספת.

ביחס למידניות העונשה הנוגגת, הפנה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין, לפיהם עבירת ריבוי הנישואין הוכחה על ידי בית המשפט כעבירה חמורה המכיבת את מיצוי הדיון עם הנאשם והטלת מאסר בפועל. כמו כן הפנה לכך שעל פי הפסיקה, אין להסתפק במאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בעבירות אלו, שכן הדבר מחייב את מטרת העונשה. המאשימה הפנה לפסקי דין הבאים:

א. ת"פ 18-09-1899 **מדינת ישראל נ' ابو לטיף** - שם הוטלו על הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל, קנס בסך 15,00 ₪ ומאסר על תנאי.

ב. ת"פ 18-04-25462 **מדינת ישראל נ' ابو סקיק** - שם הטיל בית משפט השלום צו של"צ ובמסגרת הערעור הוטלו על הנאשם 7 חודשים מאסר לריצוי בפועל. העונש אושר במסגרת רע"פ 19/6413 ו אף נקבע כי יש בו כדי להקל עם הנאשם.

ג. רע"פ 11/664 **מועד נ' מדינת ישראל** - שם אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בפועל של 8 חודשים.

ד. ת"פ 04/4433 **מדינת ישראל נ' חליל דבש** - שם הטיל בית משפט השלום עונש של 18 חודשים מאסר לריצוי בפועל. במסגרת הערעור, הוקל העונש והועמד על 9 חודשים.

מאסר. העונש אושר בבית המשפט העליון במסגרת רע"פ 10833/05.

ה. **ת"פ 4040/04 מדינת ישראל נ' זוחיר** - על הנאשם 6 חודשים הוטלו 6 חודשים מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט המחויז וכן בקשה לבית המשפט העליון במסגרת רע"פ 5538/06 נדחו.

ו. **ע"פ 1490/93 ابو ג'oud נ' מדינת ישראל** - בית המשפט העליון אישר מאסר בפועל של 8 חודשים חרף נסיבות אישיות ומשפחתיות וחילופ' הזמן ונקבע כי דין להידחות מפני חומרת העבירה.

ז. **ת"פ 393/06 מדינת ישראל נ' שהוואן** - הוטל על הנאשם עונש של 9 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ח. **ת"פ 2722/06 מדינת ישראל נ' נאש** - הוטלו על הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

במסגרת השלמת טיעון לאחר קבלת רשות בית המשפט, הפנטה המאשימה גם לע"פ 22-04-2011 **מדינת ישראל נ' ابو סביבה**, שניתן ביוםים אלה. בית המשפט המחויז אישר את מתחם העונשה שנע בין 7 ל-18 חודשים מאסר, והוא דוגש כי מדובר בעונש אותו יש לרצות במאסר בפועל מאחריו סורג ובריח. כמו כן, הוגש שיש לשקל החמורה של ממש בעונשה בגין נישואי ביגמיה חדשים.

נטען, כי לאור הפגיעה המשמעותית בערכיהם המוגנים לאור הפסיכה הנוגנת, מתחם העונש ההולם בנסיבות אלה נע בין 8 עד 18 חודשים מאסר.

באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם ההולם, המאשימה הביאה בחשבון כי הנאשם הודה במעשה, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי. נטען, כי לא יגרם במקרה זה לנאות או למשפחה נזקים החורגים מטבע הדברים מכל עונש המוטל על נאותם. המאשימה הפנטה לעברו הפלילי של הנאשם. המאשימה הפנטה לשיקולים של הרעתה הרבים. מכלול הנסיבות, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש בשלוש התחנות של המתחם.

ב"כ הנאשם הפנטה לכך כי אכיפת העבירה מקורה בהנחיה משנת 2017, זאת לאחר שנים רבות בהן לא נאכפה העבירה. מטרת האכיפה היא להגן על נשים ולמנוע פגעה בהן ובילדים. לטענת הגנה, במקרה זה לא נפגעו האישה או הילדים. היחסים בין הנאשם לאשתו הראשונה עלו על שרטון כבר בינואר 2017, על רקע מחלוקת ביניהם וכיום שלא הצליחה להרווות. הוגש, כי את הנאשם חיתנו עם האישה שהיא בת משפחתו בהיותו צעריר מאוד בשנת 1988, ולא מדובר בנישואי אהבה. נטען, כי השניים נפרדו בפועל בשנת 2017 אף שהגירושן אושרו רק בשנת 2019. נטען, כי הנאשם ניסה אך לא הצליח להראות את מועד הפרידה בפועל וביקש למנוע הבאת עדים בנושא זה כדי שלא לגרום לסכסוך במשפחה. הוגש, כי הרשותו של הנאשם בעבירות אלימות קודמת לא קשורה במשפחה. הוגש, כי הנישואין השניים עלו יפה ולנאותם נולדו ילדים. נטען כי הנישואין השניים היו באפריל 2017, זמן קצר לאחר שפורסמה ההנחיה ובטרם התרחש תהליך ההפנמה הציבור. لكن מדובר בכך מתוך בנסיבות ביצוע העבירה. הנאשם הודה ונטל אחריות. הוגש כי הפרידה מהאישה הראשונה הייתה פרידה ללא פגיעה במעמדה וכי טיעון המאשימה בעניין זה אינו מבוסס בריאות. הוגש שלא הוגש תצהיר נגעת העבירה. כאמור, כי נהוג במגזר להסתמך על מסמכים פנימיים לגבי סיום קשר הנישואין ולא מתקבל

למהר ולבקש פסק דין הצברטה בבית הדין השרעי. בנסיבות אלה, נטען כשהמתهم מתחילה מ-6 חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות. הוגש אסמכתאות לתמייה במתחם זה. ההגנה הפנתה גם לאסמכאות אליהן הפנתה המאשימה או לפסק דין אחרים, בהם הוטלו עונשי מאסר בפועל החל מ-5 חודשים וכן הפנתה לגזר דין בודד של הערכאה הדינית, בו בית המשפט הסתפק בשיל"צ. לעניין הקנסות, אלה נעים בין 2,500 ל-15,000 ₪.

7. **הנאשם** בדבריו לביהם"ש מסר כי בעת נישואין לאשתו הראשונה, חוותה בעיות בקשר בנים וכי אשתו שהתה בבית הויה לרוב, והייתה ממעטת לשוב לביתם. הנאשם ציין כי אם היו להם ילדים, היה שומר על נישואין לאשתו הראשונה, מסר כי החליט להתחנן עם אשתו השנייה בכדי שייהו לו ילדים וכי אשתו הראשונה אמרה לו שיתחנן עם אישת נוספת. הנאשם ציין כי לא ידע על החוק שאוסר על ריבוי נשים, ציין כי כעת חשש לו ילדים, אינם מעוניין בבעיות. מסר כי גירש את אשתו הראשונה לפני שהתחנן עם אשתו השנייה. ציין כי לאחר 11 שנים לא ילדים, ברצונו להיות עם ילדיו לא להיכנס לכלא.

8. מתחם העונש הולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, בין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביחס לעיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: העරר החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מידיות העונשה הנוגנת; ונסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

9. אין צורך להזכיר מילים בנוגע לערכיהם המוגנים שנפגעים כתוצאה מן התופעה של ריבוי נישואין ואלה פורטו בהרחבה בפסיקת המנהה. בראש ובראשונה, מדובר בתופעה המנצלת פגיעה מוסדית ומבנהית באישה והיא תוצאה של יחס מוחפץ או אינסטראומנטלי לאישה במערכות המשפחה. הדבר נכון הן ביחס לאישה הראשונה והן ביחס לאישה השנייה.

בנוסף לפגיעה בנשים, התופעה גורמת פגיעה נמשכת גם לילדים שנולדים במערכות יחסים אלה - הן פגעה נורמטיבית נוכח מערכת הערלים הלא שוויונית שהילדים נולדים וגדלים לתוכה והן התופעה מהוות קר פורה לתופעות של עוני, ניצול והזנחה.

כאמור, הדברים נסקרו בהרחבה ופורטו בפסק הדין המנהה של בית המשפט המחויז בבאר-שבע בעפ"ג 19-04-26408 בעניין **אבו זקייק**.

כבר בשנות השמונים נקבע על ידי בית המשפט העליון, בע"פ 392/80 **מדינת ישראל נ' הלוי** (פ"ד ה(2) (698):

"**מוסד הנישואין המונוגמיים הוא מיסודות המשפט החברתי שלנו, ובתור שכזה הוא מוגן גם בסנקציות של החוק הפלילי, כולל מאסר עד חמיש שנים. ואשר לעורך המרתיע של עונשי מאסר, כפי שהוא ואשרו בעבר, הרי לא רק בגין העומד לדין המذובר, אלא בעיקר לצורך להרתיע אחרים, שלא יעשו כמווהו, פן תיווצר אנדראלמוסיה בכלל הנוגע למוסד הנישואין המדינה".**

בעת האחרונה אושר פסק-דין שנייתן על-ידי מותב זה, בעניין ע"פ 11731-04-22 מ"י **אבו סבילה על-ידי**

בית המשפט המחויז. אושר מתחם העונשה שנוו בין 7 - 18 חודשים. צוין כי העונשה הנוגגת במקרים אלה היא מאסר בפועל, לאחרי סורג ובריח ולא בדרך ריצוי של עבودות שירות. כמו כן נקבע כי ישנו צורך בהרתעה אפקטיבית מפני ביצוע עבירות ריבוי הנושאין, בפרט כאשר מדובר בנישואי ביגמיה חדשים. בית המשפט המחויז קבע:

"**האיסור הפלילי נחוץ בעיקר למניעת ריבוי נישואין** בעדות ובחברות בהן הדבר מקובל כלגיטימי, שבهن גם מעמד האשה נמור וקיים חוסר שוויון בולט בין המינים. ומתרכז לשנות את המצב החברתי, להגן על הנשים ולהשווות את זכויותיהן לזכויות הגבר.

בשנים הראשונות של המדינה, היו בישראל קהילות שבאו מארצאות מוסלמיות בהן גם היהודים נהגו לשאת יותר מasma אחת, שבמסגרתן היו נישואין פוליגמיים. אולם תופעה זו הלכה ונעלמה ולא עברה לדור השני וכיום היא איננה קיימת.

לעומת זאת, בחברה המוסלמית, הפוליגמיה עדין נתפסת כדבר לגיטימי, היא קיימת בהיקף משמעותי, ונוכחת בכל הגילאים והמעמדות, ולא נראה שהיא תדעך מалаיה בתחום חברתי פנימי.

במצב דברים זהה, האיסור הפורמלי נחוץ ודרושה אכיפה רחבה וענישה מرتעיתה. והטענה שריבוי נישואין הינו מעשה מקובל בחברה של הנאים - כפי שהמערער טוען - לא רק שאינה מצדיקה הקלה בעונש, אלא שדווקא היא מצדיקה אכיפה וענישה משמעותית מرتעיתה.

**העונש החמור הקבוע לצד עבירות ריבוי נישואין, 5 שנות מאסר, מדובר بعد עצמו ומלמד על הפסול שהחברה בישראל מייחסת לעבירה".**

בביקורת מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים במקרה זה, אין אינדיקציה לפגיעה חמורה יותר מעבר לפגיעה האיננהרנטית לעצם ביצוע העבירה. צוין, כי המשימה הפנתה בטיעון לעונש לציטוטים מתוך הודעת הנאים במשפטה. לכואורה מדובר בהפניה לנסיבות החורגות מלאה המפורשות בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאים. בסביבות רגילות היה מקום לפסול טיעון זה. יחד עם זאת, ההגנה לא התנגדה להציג הטיעון ואף העלתה אותו בעצמה לטענה לקולא. לא ניתן לקבל את טענות ההגנה בדבר העדר פגיעה בערכים המוגנים במקרה זה, לאור הרקע לנישואין השניים. עצם התפיסה כי אישת שאינה מביאה ילדים לעולם אין בה תועלת וモצדק להתרשם ממנה ולהביא אישת אחרת תחתיה, ממחישה את הצורך בשינוי החברתי שהעברית נועדה לבטא וכן את הצורך בהרתעתה הרבבים.

אף אם הנאשם ואשתו הראשונה חוו קשיים במערכות היחסים ביניהם, ואף אם הזוגיות עלתה על שרטון וכי הנטען, אין בכך הצדקה לעbor עבירה ולא להביא לסייעם הירושין באופן חוקי.

10. בהינתן כל המפורט לעיל והפסקה הנוגגת, אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם במקרה הרגיל שבו אין פגעה חריפה במיוחד בערכים המוגנים הוא 7 עד 18 חודשים מאסר בפועל בצוירוף עונישה נלוית. מתחם הקנס ההולם כעולה מהפסקה, נע בין 2,500 ל-15,000 ₪ בהתאם לנסיבות.

#### קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

11. בגזרת העונש המתאים לנאים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים

ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראי לחת את הדעת  
לנסיבות הבאות:

הנאשם הודה במילויו ונטול אחירות. מקרה זה אינו מהוות מקרה של "בגמיה חדשה" ומדובר במילוי  
שגם על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, נושא בנישואין שניים חדשניים ספריים לאחר פרסום הנחיתת  
היום"ש לממשלה.

מדובר בנאשם שלו עבר פלילי, הורשע בגין עבירות אלימות וסמים.

הוצגו מסמכים בדבר חבלה בעברו של הנאשם במסגרת תאונת עבודה.

נטען, כי הנאשם אב לשלווה ילדים ואשתו בהירון רביעי.

#### **סוף דבר:**

12. לאחר ששלמתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, בשים לב להנחיה העקבית בענישה שניתנת על ידי  
הערכתאות המנחהות, אין בפני נסיבות המצדיקות או מאפשרות לסתות מההנחיה העונשית, על כן אני מטילה על  
הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשים מאסר לריצוי בפועל.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחררו, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב- 10 תשלום חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.2023.

**זכות ערעור כחוק.**

**ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ב, 19 ביולי 2022, במעמד הצדדים.**